

Celje – Maribor (1933–1940)

Septembra 1933 je Kajuh zaključil peti razred in nadaljeval šolanje na celjski gimnaziji. Nekdanjo malo maturo je opravil s prav dobrim uspehom, peti razred je ponavljal. V šestem razredu je bil zaradi naprednega delovanja kazensko izključen, zato ga je končal na mariborski gimnaziji. Zaključek sedmega razreda pa je preprečil začetek druge svetovne vojne.

V Kajuhovem življenju je ostro zarezana meja med otroštvo in zrelostjo. Prešel jo je v nižji gimnaziji. V višji gimnaziji je Kajuh kot skojevec vzdrževal stike s predvojnimi komunisti v Šoštanju, Celju in okolici. Družil se je s Francem Leskovškom - Luko, Dušanom Kraigherjem, Vrunčem, Slavkom Šlandrom in drugimi. Ker je Kajuh deloval predvsem kot pesnik in videl v tem poglavito vlogo svojega poslanstva, je v pogovorih z njimi rad načenjal tudi literarna vprašanja ter tako dobil prve svetovalce za svoje delo.

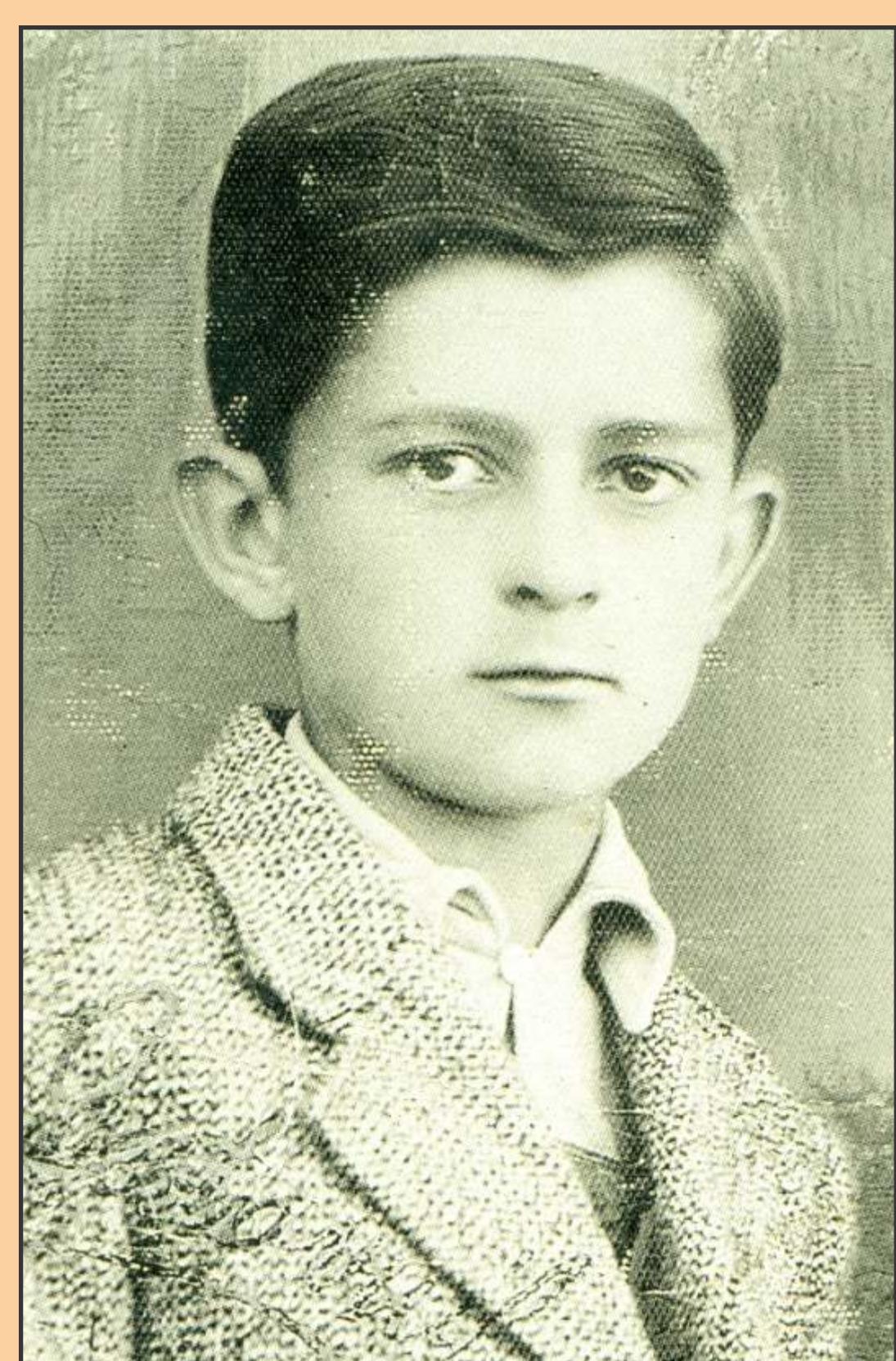
Njegova izpoved je najbolj iskrena takrat, ko izhaja iz njegovih osebnih doživljajev. V njih se opazijo ostro začrtana nasprotja, ožarjena z lepoto otroštva in presunjena s prvimi samostojnimi spoznanji o življenju. Njegova mladostna poezija zato ni čustveno sproščena, nagiba se v razumsko izpoved. Objavljal je v Slovenski mladini pod psevdonimom Drago Jeran.

Šoštanj 1939, za železniško postajo, Kajuh je sedmi z leve

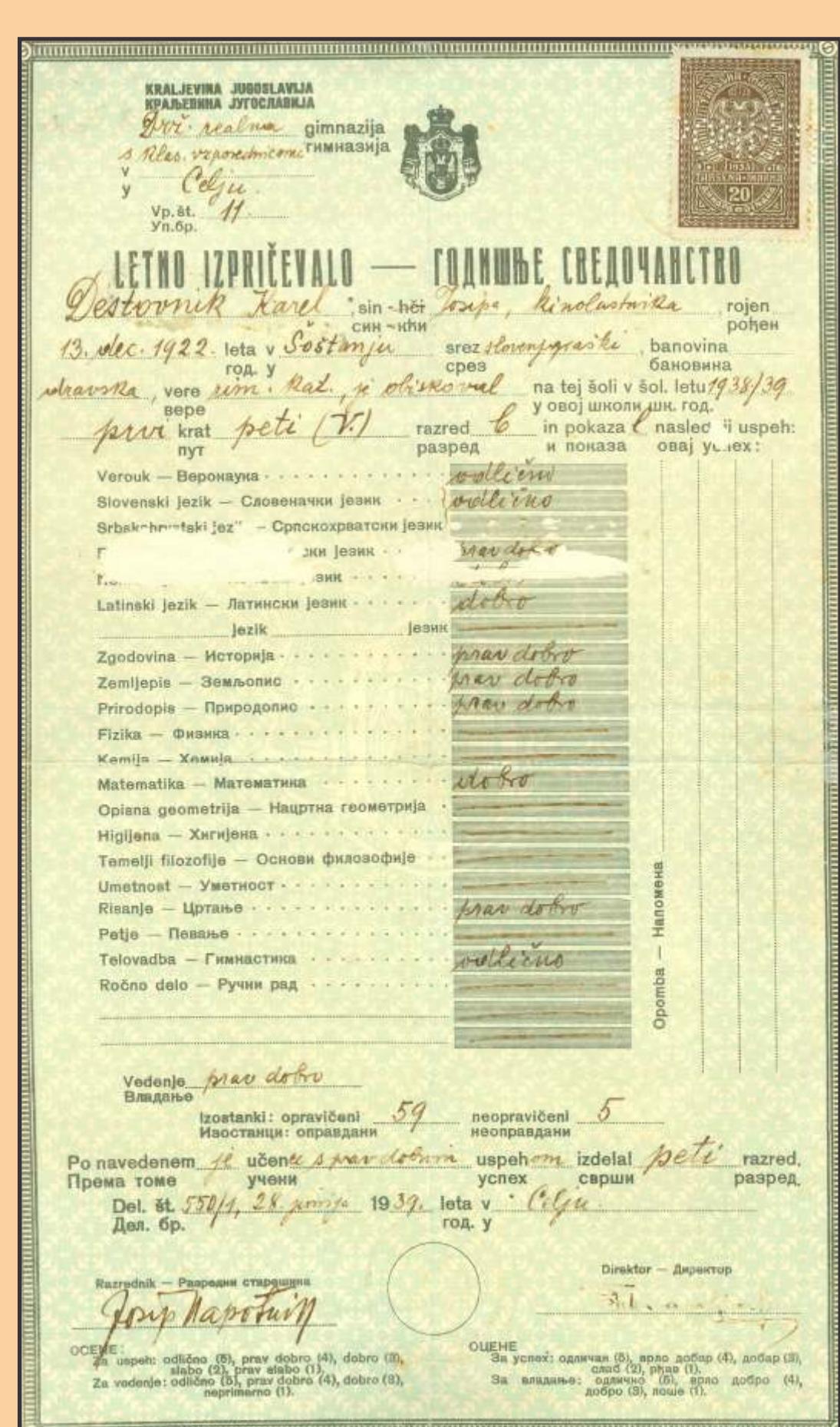
Na šolskem izletu v zagrebškem Maksimiru 1939

V prvem razredu gimnazije

Pesem Ne joči, mati ..., objavljena v Slovenski mladini novembra 1939 (podpisana s psevdonimom Drago Jeran)

Spričevalo

Na končnem izletu v šestem razredu gimnazije v Šmarju pri Jelšah (6. junij 1940, železniška postaja Grobelno; tretji z leve)